

Kaçak Yolcu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Mart 2021

İpe dizilen her düş'ten arda kalan hüzündür içimde saklı tuttuğum mevsim ve iğnenin dikmediği her yaranın da amblemidir sessizlik hani tavus kuşu gibi kabaran nefesine köle olmuş ruhlar senfonisidir yeryüzüne yakışmayan o yalancı gülüş.

Bir sezi isem belki bir sızı
İçimi diktiğim her yabancı sözcük
Oysaki bilinmedik ne varsa çözmüşüm şifresini
Ve işte sonunda misafır oldum ben bir tabuta:
Önce gömdüklerimden yer kalmasa da
Tarifesi olmayan bu yolculukta
Allah biliyor ya;
Kaçak yolcuydu aşkım ve ruhum.

Rengine meftun olduğum gök kubbe
Gözümü her diktiğimde tepeye
Göz göze geldiğim Rabbim
Ve işte sevincin kutsalı ve kabulü
Yeter ki onay veren O olsun
Yâd edilesi dün
Misafiri olduğum hangi yürekten
Atıldım
Helali hoş olsun şunca sevdiğim cihan.

Makamım da yok üstelik
Ve meramım
Merakım hiç yok hiç:
Neden diye sormayı bırakalı çok oldu
Niyazımda saklı umudum
Umudumda saklı urbam
İçimde saklı aşkın ateşi
Gözlerim hala kıvılcımlar saçan.

Renk körü gibi insanlar
Hele ki aşk körü ve vicdanı olmayan
Renklerin izinde sürüklenen masumiyetin

Tadına nasıl da vakfım ben.
Semiren bir acı malum
Sazı yok bu sefil kulun
Ama sözü var sessizce ağıtlar yakan
İzbelere tutsak olan gölgelerden çoktan
Uzaklaşan yaralı bir kuşun kanadında
Yeniden doğmak gibi...

İmla hatasıym belki de
İmalat hatası olmayan ruhum ve şecerem
Sözcüklerim belki de kefenim
En çok da acı iken vazgeçemedim mezem
Elbet sevmenin sarhoşluğunda
Azıcık da kendimle uzlaşmam nasıl da elzem
Aşkın divası bir sarkıt
Oynaşan gölgelerden uzak bir kasıt elbet
Kanıksadığım bunca hüznün akıtan
Hüznün çeşmesinde ellerimi yıkadığım
Her ezan vakti misafir olduğum gökyüzü
İşte İlahi Aşkın tadına nasıl da vakfım.

Muamma kimi zaman varlığı sevginin
Uzağında kalsam da mutluluğun
Sevginin muadilidir bence neşe
Sessizce serildiğim bir halı
Bazen kayıp giderken ayağım altından hayat
Sezilerimde saklı rahmet
Varlığına delalet aşkın
Münazarası yüreğin kendiyle
Sevip de sevilme değil umurumda
Sadece kabul görmek.

Bir rabita ise ıssızlık
Bir zaman aşımı hayalde düştüğüm tuzak
Uzağında kinin, kibrin
Manen doyduğum her gün her farkındalık
Elbet canım yansa da aralıksız
Ben pervasız bir kulum en çok da aşka âşık
Yandığım şahit Rabbim

Yakardığımda her vakit
Ardı ardına düşen ne çok şimşek
Olmasa da akıl karı acıyı bunca benimsemek
Alabildiğine tutsak kılındığım bir rahmet
Elbet hüznüm kadar şiarım iken aşk, tek gerçek.